

vedtaget, saaledes at Raadigheden over Boet tilkommer Manden (bortset fra den særlige Regel om den gifte Kvindes Raadighed over, hvad hun selv erhverver, ophæves, og i Stedet derfor foreskrives, at enhver af Ægtefællerne betragtes som Ejer af, hvad vedkommende har indført i Ægteskabet eller senere erhvervet (forsaavidt det ikke er gjort til Særeje ved Vedtagelse eller Bestemmelse af en Giver eller Arvlader) dog saaledes, at Regelen om den samlede Formues Deling i Tilfælde af Ægteskabets Ophør opretholdes, hvilket medfører væsentlige Indskrænkninger i Ejerens Ejendomsraadighed. Den Ret, som den ene Ægtefælle saaledes faar over den andens Ejendele, kaldes i Lovforslaget „Gifteret“, og det, Ægtefællerne indbringer i Ægteskabet eller senere erhverver, kaldes „Gifteeje“. Enhver af Ægtefællerne skal som Følge af den andens „Gifteret“ være forpligtet til at udøve Ejendomsraadigheden, „saaledes at den ikke utilbørlig udsætter det for at forringes til Skade for den anden Ægtefæll.“. Endvidere bestemmes, at en Ægtefælle ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke maa afhænde eller pantsætte fast Ejendom, hvori der haves Gifteret, saafremt Ejendommen tjener til Familiens Bolig, eller hvis Ægtefællernes eller den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed er knyttet til den. Saadan Ejendom maa heller ikke uden Samtykke af den anden Ægtefælle bortlejes eller bortforpagtes, saafremt dette vil medføre, at den ikke længere kan tjene til fælles Bolig eller som Grundlag for Erhvervsvirksomheden. Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, hvis Erhververen eller Pantnaverens indsaa eller burde indse, at Ægtefællen var uberettiget til at foretage Retshandelen. Fremdeles maa en Ægtefælle ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte Løsøre, hvori der haves Gifteret, forsaavidt dette hører til Indboet i det fælles Hjem eller til den anden Ægtefælles fornødne Arbejdsredskaber, eller det tjener til Børnenes personlige Brug. Selv om Ægtefællen er umyndig eller umyndiggjort, kan den afgive Samtykke, saafremt den dog ikke er sindssyg eller aandssvag; i disse Tilfælde, eller hvis Ægtefælless Udtalelse ikke kan indhentes uden væsentlig Vanskelighed eller Forhaling, er Samtykke unødvendigt. Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, medmindre Erhververen eller Pantnaverens var i god Tro. Er den Ægtefælle, hvis Samtykke til Retshandelen kræves, umyndig, er det Værgen, der skal give sit Samtykke. Nægter den anden Ægtefælle (eller Værgen) sit Samtykke, kan Overøvrigheden paa Begæring tillade Retshandelen, hvis der ikke findes at være skellig Grund til Nægtelsen.